

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 14.759 van 18 februari 2022
in de zaak A. 235.239/XIV-38.896**

In zake : XXXXX
 wonende te 1800 Vilvoorde
 Hendrik-Lei 234/1/1
 alwaar woonplaatskeuze wordt gedaan
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Marc Sampermans
 kantoor houdend te 3500 Hasselt
 Koningin Astridlaan 46

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 15 december 2021, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 264.291 van 25 november 2021 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het dossier van de zaak is op 19 januari 2022 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ zijn als dusdanig niet van toepassing op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest. Verzoeker kan dan ook geen

schending van deze bepalingen inroepen omdat de motieven van het bestreden arrest niet draagkrachtig genoeg zouden zijn en onevenredig zouden zijn aan het gewicht van het bestreden arrest. Verder heeft kritiek op de motieven van de voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aangevochten beslissing van de verwerende partij geen betrekking op het bestreden arrest.

2. Ook de algemene beginselen van behoorlijk bestuur zijn niet van toepassing op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest. Verzoekers kritiek dat de verwerende partij in haar beslissing de redelijkheidsplicht en de zorgvuldigheidsplicht zou hebben geschonden, heeft geen betrekking op het bestreden arrest.

3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen voorwaarde toegevoegd aan en het vormt geen schending van artikel 40*ter iuncto* artikel 40*bis*, § 2, eerste lid, 3°, van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet) door te oordelen “dat [men], om aan te tonen dat men ten laste is in de zin van de voormelde bepaling, het bewijs moet leveren dat men voorafgaand aan de aanvraag en tot op het moment van de aanvraag onvermogen was en financieel en/of materieel ten laste was van de referentiepersoon”. Verzoekers kritiek faalt in dat opzicht naar recht.

4. Voor het overige herhaalt verzoeker letterlijk zijn voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aangevoerde kritiek op de beslissing van de verwerende partij. Deze kritiek heeft geen betrekking op het bestreden arrest. Verder treedt de Raad van State als administratieve cassatierechter niet in de beoordeling van de zaak zelf en hij vermag dus evenmin de door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gemaakte feitelijke beoordeling aangaande het onvermogen zijn, het ten laste zijn of de afhankelijkheid van verzoeker ten opzichte van de referentiepersoon over te doen.

5. Het enige middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro en een bijdrage van 22 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op 18 februari 2022 door:

Carlo Adams,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Johan Pas,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Johan Pas

Carlo Adams